

**A Színház- és Filmművészeti Szövetség Kommunista Pártaktívájának vezetőségi ülése
– 1951. szeptember 13.**

A pártaktívák tagjai a párt alapszervezeteinek vezető tisztségviselői és az élenjáró párttagok voltak. A dokumentum a Magyar Színház- és Filmművészeti szövetség kommunista pártaktívája vezetőségének jegyzőkönyve, amelynek fő témája a szövetség népszerűsítése, munkája, illetve konferenciájának előkészítése volt. Gábor Miklós a Szövetség négy napja elmondott régi vezetői után készíti elő az új vezetőség munkáját. Fáradtak, leterheltek, fegyelmetlenek, a vezetőségi ülésen ezeken akarnak segíteni. A filmes és a színházas szakma közötti mentalitásbeli ellentét itt is érzékelhető.

Jelen voltak: Gábor Miklós, Szilágyi Bea, Horváth Ferenc, Szendrő Ferenc, Fehér Imre, Simon Zsuzsa, Illés György elvtársak.

Gábor: Szeretném bevezetőben, ha hoznánk egy olyan értelmű határozatot, hogy a pártaktíva vezetőségének minden egyes tagja fegyelemben, határidő betartásban példaadó kell, hogy legyen. Ez vonatkozik a vezetőségi ülések elkezdésére is. Mindannyian sokat dolgozunk, reggeltől-éjfélig, éppen ezért kell pontosnak lennünk. A szövetség eddigi munkájának egyik legnagyobb hibája a fegyelmetlenség volt.

Az aktíva vezetősége egyhangúlag elfogadja.

Ismertetem az 1. napirendi pontot:

Szendrő elvtárs ismerteti a közgyűlés értékelését.

2. napirendi pont:

az új szövetségi vezetőség első ülése, az új vezetőség munkába állításának módja, valamint: hogyan fogjuk segíteni az új vezetőséget munkájában.

3. napirendi pont:

A konferencia előkészítő vezérkarának névsorát állapítsuk meg.

Az aktíva vezetőség el-fogadja a napirendi pontokat.

Szendrő: Először beszélek a közgyűlés előkészítéséről, mely kb. szeptember 1-én indult meg. Gábor és Szilágyi elvtársak személyesen beszéltek a színházak vezetőivel és a színházakban lévő vezérkarokkal. Felszólították a vezérkar tagjait, hogy a közgyűlésig terjedő időre, mikor milyen agitációval tudatosítsák a színházak dolgozóiban a közgyűlést. Szeptember 3-án vettem át az agitáció vezetését az aktíva vezetőség megbízásából. Azonnal felvettem a kapcsolatot a színházak vezérkarával, telefonon és személyesen, röpgyűléseken vettem részt. Pénteken az összes színház vezérkarának felelőseivel még egyszer átbeszéltük az előkészületek állását, a problémákat és megállapodtunk abban, hogy minden erőnket a közgyűlés mozgósítására fordítjuk, hogy minden szövetségi tag jelen legyen. Személyes tapasztalataim azt mutatják, hogy nagy érdeklődés kísérte a közgyűlés előkészítését, holott eddig teljes passzivitással viseltettek a színházak dolgozói a szövetség iránt. A helyzet az, hogy a dolgozóknak megvan a komoly érdeklődés és törekvés, hogy bekapcsolódjanak a szövetség munkájába, csak eddig állandóan csalódtak a szövetségben, nem kapták azt, amit vártak a szövetségtől, nem érezték azt, hogy segítséget tud nyújtani nekik saját munkájukban. Ha ezt az érdeklődést, ami most

feltűnt, meg tudjuk tartani, akkor a szövetség munkáját széles, nagy körre tudja építeni. Mind emellett még mindig van olyan is, hogy nem bíznak eléggé a szövetség munkájában, ennek oka az, hogy pl. az egyik helyen azt mondták, hogy Major És Horvai vezetése fog továbbra is megnyilvánulni. Ez az aggály onnan van, hogy nem bíznak Major önkritikájában, nem érzik őszintének még most sem. Horvaival szemben nem nyilvánult meg ez a bizalmatlanság. A kommunista aktíva megteremtésével megteremtődött a feltétele a jó munkának. Az agitációk során nagyon ötletes fali újságokkal találkoztam, amiken a cikkeket naponta vagy 2 naponta változtatták, egyes karikatúrákat, pl. amelyik Horvai és Major önkritikáját ábrázolták. Külső dekorációt már kevesebbet láttam (Operett, Ifjúsági Színházban csak). A Madách Színház versenyre hívta ki a színházakat, 3 versenypontban:

- 100%-os megjelenés a közgyűlésen
- legjobb faliújság
- legjobb dekoráció

A Falu Színház ezt még kiegészítette.

A legnagyobb eredmény a közgyűlés előkészítésében, hogy felébredt az érdeklődés a szövetség iránt és ez politikai tartalommal telített érdeklődés. Pl. helyesen látták a Major-Horvai féle klikk szellemet, mindenki és mindenhol olvasták a Major-Horvai féle önkritikát. Az utolsó napon az a benyomás alakult ki, hogy a film, a Nemzeti és a Madách Színház részéről vagy technikai okok miatt, vagy a belső agitáció miatt, a szövetségi tagok nagy része nem jelent meg. Kis statisztikát állítottam össze, melyből világosan kitűnik, hogy 315-en jelentek meg a közgyűlésen, ebből 143 tag volt szövetségi tag. Ez azt bizonyítja, hogy nem tudtuk teljes létszámban mozgósítani a tagságot. A tagrevízió egyhangú követelmény mindenhol. A közgyűlésen 23 hozzászólás volt, a Horvai beszámolóján kívül. Felmerült a könnyűműfaj, a rádió, a film, a színházak problémái, a hozzászólások kiegészítették Horvai beszámolóját. A közgyűlés igen jó visszhangot teremtett, megfelelt a várakozásoknak, kielégítő volt, egy felszabadult hangulat alakult ki. Horvai beszámolója a vélemények szerint kielégítő volt, de Major elvtárs önkritikájáról az a vélemény, hogy még mindig nem őszinte, nem készült fel rá.

A közgyűlés töretlen lefolyását az új vezetőség megválasztásának formája kissé megtörte, akkor vált komolytalanná a közgyűlés, közderűltségbe fulladt, ez lerombolta azt a hatást, amit addig el tudtunk érni. Ez azt mutatja, hogy nem beszéltük át eléggé ezt a kérdést, hogy nem a régi lista alapján történő választás folyik, hanem olyan vezetőséget kell megválasztani, amelyik képviselni fogja a színházi dolgozók legszélesebb rétegeit. Úgy kellett volna nekünk is csinálni, mint az Írószövetség konferenciáján, ívekkel, titkos szavazással és így egy kép tudott volna kialakulni az újonnan megválasztott vezetőségről. Ez az elkomolytalanodott hangulat folytatódott Szilágyi Bea elvtársnő alapszabálmódosítási javaslatának felolvasásakor. Az emberek akkor már fáradtak voltak, és Szilágyi elvtársnő nemcsak az alapszabály módosításával foglalkozott. Az alapszabálmódosítást nem tudtuk politikailag alátámasztani. Ezekről eltekintve a közgyűlés jól sikerültnek mondható. Fel tudta kelteni a színházi dolgozók érdeklődését és megteremtette azt a tömeg érdeklődést, amelyből még jobban megtudjuk szervezni a konferenciát. A szövetség életében most fordult elő először, hogy a szövetség megjelent a színházaknál és azt hiszem, az aktíva jó munkájának köszönhető ez is, mint az egész közgyűlés sikeres lefolyása.

Simon Zsuzsa: Szendrő elvtárs beszámolója részletes volt és nagyjából egyetértek vele, de fel kell vetnem, hogy olyan színészek hiányoztak, akiknek ott kellett volna lenniök. Annyi agitációt ki kellett volna fejteni, hogy akik a vezetőségben lesznek, ott legyenek és lehetőleg a vezetőségválasztás előtt, ha már ott voltak, ne menjenek el. A hozzászólások elnyújtották a közgyűlést és egyensúlyt veszített lett. Helytelen volt, hogy a felszólalóknak 3 és 5 percek adtunk meg, sőt még beszédjük közben is figyelmeztettük őket, mert hiszen minket az a veszély

is fenyegetett, hogy nem akarnak megszólalni az elvtársak, nem beszélnek, nem mondják el a véleményüket. Ezt a konferencián valahogy jobban kell megszervezni, *javaslom*:

a hozzászólók ne csak a nevüket adják le a cédulán, hanem azt is, hogy mihez szólnak hozzá. Ebből az elnök csoportosítani tudja a hozzászólásokat és nem folyik szét az egész. (*Az aktíva-vezetőség a javaslatot elfogadja.*) Az első hozzászólásoknál már mondja meg az elnök, hogy hány percig tarthat. Nem értettem egyet Ráday Imre javaslatával, hogy 2 havonta a tagságnak beszámoljon a vezetőség, nem lenne helyes, ha 2 havonta közgyűléseket tartanánk. A szavazásról beszélt Szendrő elvtárs és én 100%-ig egyetérték vele. Helyesebb lett volna az alapszabálmódosítást kiosztani, a régit és az újat is.

A filmesekhez szeretnék szólni egy pár szót: ezer panasz volt a filmesek részéről, jogos panasz, a régi vezetőség ellen, kívánságok az új vezetőség felé. A közgyűlésen se látni, se hallani nem lehetett a filmeseket. Hosszas levelezés után Illés elvtárs írt nekem, hogy ő majd felszólal, közben Kiss József elvtárs hozzászólott, újra kezdődött a levelezés Illés elvtárral, hogy azért még ő nyugodtan hozzászólhat, mert „egy” filmes már beszélt. Így nem tudjuk összehozni a színházat és a filmet. Kiss elvtárs megemlítette hozzászólásában Karlovy Varyt, ahol járt és ahol találkozott Csirkov,²³⁶ Kados elvtársakkal, beszélt velük. Milyen jó lenne, ha ezt ismertetné nekünk részletesebben Kiss elvtárs, érdekel bennünket, mit mondtak a szovjet elvtársak a mi filmjeinkről, színészeinkről stb.

Illés György: Nem tudtam az utolsó 2 aktíva vezetőséginnitt lenni, forgattunk, ezért nem voltam kellően tájékozva sem és ez rányomta bélyegét a gyárban az én munkámra is, ami rossz volt. Az utolsó napokban kapcsolódtam be csak az agitációs munkába, nem kaptam kellő segítséget a szövetségtől, nem tudtam teljesen tájékoztatni a filmgyár dolgozóit, a röpgyűlés közben, melynek feladata volt a közgyűlés megbeszélése és agitáció lépett be Fehér elvtárs, kértem, hogy ő folytassa, folytatta is, merőben ellenkező dolgokat mondva, mint amit addig én mondtam. Hogy ez megtörténhetett, abban mind a ketten hibásak vagyunk, Fehér elvtárs és én, de a vezetőség is. Igaza van Simon elvtársnőnek abban, hogy kevés volt a hozzászólás a filmgyár részéről, ezért kellett nekem egy készületlen, rossz hozzászólást tartanom az utolsó percben. Valóban nem rózsás a helyzet a filmesek részéről a szövetség munkájával szemben, a tagrevízióban látom a megoldás lehetőségét, mert be tudjuk kapcsolni a fiatal munkatársakat és az időseket is. A választás kérdésében azonosítom magam Szendrő és Simon elvtársakkal, részben én vagyok a hibás, mert teljesen gépiessé tettem a szavazást, de ennek a gyökere, hogy a választás módszerével sem értek egyet. Az egész közgyűlés arculcsapásának látom, hogy nyíltszavazással jövünk a közgyűlés elé. Fáradt is voltam és az otlévőknek már akkori fáradsága lélektanileg rám is fokozott mértékben átragadt. Az Opera kérdését szeretném még felvetni. Az Opera bekapcsolódásával nem lenn-e helyes, hogy az aktíva vezetőségben legyen egy operista, egy képviselője az Operának, hogy ne álljon elő az az eset, mint tavaly a filmekkel, ugyanis itt mindannyian a saját ügyünket képviseljük, én pl. a filmet.

Horváth Ferenc: A gyakorlatlanság és kezdetlegesség jeleit viselte magán az előkészítés, de mint pozitív eredményt könyvelhetjük el, hogy a vezetőség maga jelent meg a színházakban, ezt a jövőben is gyakoroljuk. Helytelen volt, hogy írásban a magunk számára, és akik foglalkoztak az agitációval azok számára sem rögzítettük le a feladatokat, sillabusz formájában. A tagrevízióval kapcsolatban szeretném, ha Szendrő elvtárs írásban segítségemre lenne most szerzett tapasztalataival. A vezetőség választás ilyen formája, ahogy mi most a közgyűlésen csináltuk, kicsit szégyenteljes 1951-ben. Néhány szóval jellemezni lehetett volna legalább a megválasztandókat. Pártszerűtlen volt, hogy nem szólhattunk hozzá. Az előkészítésnél akarok

²³⁶ Borisz Petrovics Csirkov (1901-1982): színész.

beszélni a „vezérkar” szónak a helytelenségéről, amiben egy kis fellengősséget, nagyképúséget látok, éppen ezért komolytalan, erről nemis érdemes beszélni többet.

Az alapszabálmódosítás körüli elkomolytalanodását az ülésnek, amit mindannyian észrevettünk, Szilágyi Bea elvtársnőt teszem felelőssé. Nemcsak azért, mert egy bevezető előzte meg az alapszabálmódosítást, hanem azért, mert ez a bevezető rossz volt. Egyetértek Simon elvtársnővel, hogy nem megszabott percek adni a felszólalóknak, örülünk neki, hogy az emberek bátorságot vesznek. Most visszatérek Szilágyi elvtársnő beszédéhez. Szilágyi Bea egy jól felkészült beszédet mondott az alapszabálmódosításhoz, jó volt, hogy bevezette, rossz volt azért, mert produkcióvá akart fejlődni. Lehet, hogy az egész anyag szerkezeténél, irányánál fogva adott közvetlen, cselekvő formát, amit Szilágyi elvtársnő egy hatalmas nagy iramban ágyazott bele. Rossz színészi produkció volt, naturalista, ez volt Szilágyi elvtársnő bevezetőjéről a véleményem. A közgyűlésnek ennek a legkedvezőtlenebb időszakában nevetségesnek hatott Szilágyi elvtársnő beszéde.

Bennünket színháziakat nagyon érdekelne, hogy a filmesek milyen beszélgetést folytattak Rákosi és Révay elvtársakkal, tegyék élménnyé azok számára is, akik nem voltak ott. Érdekel bennünket azért is, mert kultúrpolitikailag irányadó. Erre egy külön előadást kellene tartani és kérem a filmes elvtársakat, hogy egy nagyon részletes előadást tartsanak nekünk.

Fehér Imre: Nem akarom menteni a filmgyári agitációt, mert hibák voltak, még pedig olyan, hogy valamilyen okból kifolyólag Révai elvtárs érdeklődött az előkészületi munkák után, erre a titkárság körözüvényt bocsájtott ki, hogy jöjjenek a filmgyár dolgozói a közgyűlésre, anélkül, hogy ezt velünk megbeszélték volna. Ezt kénytelenek voltunk leállítani, így egy olyan szituáció teremtődött, hogy „hát mehetünk, vagy sem”.

A vezetőséggel kapcsolatban az lenne a kérdésem, hogy ezt a 35 tagú vezetőséget ki fogja irányítani, ez egy kis bizalmatlanságot hint el a tagságban, mert tavaly egy 15 tagú sem dolgozott. Egy Karlovy Vary beszámoló történt már egyszer a szövetségben, amikor is 3 elvtárs számolt be, és öten hallgatták. Javasolom az új vezetőségnek, hogy tartsuk meg még egyszer, az elvtársak nagyon érdekes és tanulságos dolgokat mondtak.

Szilágyi Bea: Szendrő elvtárs részletesen beszámolt a közgyűlés előkészítő munkáiról. Szeptember 1-én kezdtünk hozzá a nagyobb ütemű agitációhoz, ez a mi hibánk, de megvoltak az objektív okai. Nem számolt be Szendrő elvtárs arról, az elvi előkészítésről, hogy megszerveztük azt, hogy mindenki olvassa el a lapnak azt a számát, ami a bírálat-önbírálattal foglalkozik, beszéljék meg, hogy tudják, miről is lesz szó tulajdonképpen. Hiányosság volt a mi részünkről a hozzászólások előkészítése, itt kapcsolodom Simon Zsuzsa elvtársnőhöz, hogy helytelen félbeszakítani a felszólalókat, sőt ezeket a bátor kiállításokat nekünk még támogatnunk is kell. Szendrő elvtárs részletesen beszélt a színházak felé történt agitációról, de keveset a filmről. Hogy a filmgyárban hibák voltak az agitációnál, az a mi hibánk is, mert nem tudtuk kimenni a filmgyárba, az idő rövidege miatt, így behívtuk Jancsó és Fehér elvtársakat és így tájékoztattuk őket. Illés elvtárs is megígérte bekapcsolódását, de úgy Illés, mint Fehér elvtársak nem voltak jelen az utolsó aktív ülésen. Az utolsó napokban döntöttük el, hogy olyanokat is meghívunk a közgyűlésre, akik nem szövetségi tagok, de ehhez az agit.prop. hozzájárulása kellett. Ez okozta a félreértéseket a filmgyárba.

A választással kapcsolatban csak azt szeretném mondani, hogy itt is mi vagyunk a hibásak, de ez olyan okok miatt történt, mint pl. az utolsó pillanatban nem vállalták az elvtársak az elnökséget, nem is volt eléggé előkészítve a választás. Mi azt az utasítást kaptuk, hogy a választást nyílt szavazással folytassuk le, de nem tudtuk a módot eléggé Illés elvtárral átbeszélni.

A Karlovy Vary filmhét még nincs kiértékelve, ezért amíg a Film Főosztálytól erre engedélyt nem kapunk, ne tartsuk meg.

Legutoljára szeretnék foglalkozni az én felszólalásommal, ami bírálat alá esett. Az én elvemről és szándékomról, amivel felszólalásom készült. Gábor elvtárral beszéltem, hogy elvileg szeretném így alátámasztani és előkészíteni az alapszabálymódosítási javaslatot, mert akkor mire ideérünk, már mindenki fáradt. Horvai elvtárstól azt az utasítást kaptam, hogy csak hadarjam el az alapszabálymódosítást. Gábor elvtársnak elmondottam, hogy mit akarok mondani, de helytelenül, nem olvastam már fel, igaz ugyan, hogy mikor minden munka megvolt, utolsó este készítettem. Egy célom volt, hogy közvetlen legyen, mindenkihez szóljon olyan nyelven, amihez hozzá vannak szokva tőlem. Nagyon jól látom azt, hogy az emberek szeretik ha közvetlenül szólnak hozzájuk és az alapszabály módosítás mögött, mely ha száraznak is hangzik, a színészek vannak, a színészi munka van mögötte, a szövetségi munka kerete az alapszabálymódosítási javaslat. Mindenki véleményem szerint úgy beszéljen, ahogy tud és ahogy megszokták tőle. A gyors beszéd annak a következménye, hogy nagyon izgatott vagyok, na felszólalok, igyekezni fogok sokat felszólalni és fejleszteni magam ezen az alapon tovább, amin eddig voltam. Hogy színészi produkció volt és pózos, az is lehet, de én igen mélyen átéreztem. Mégegyszer megígérem, igyekezni fogok sokat felszólalni, de a saját szavaimmal, *úgy ahogy azt a közgyűlésen tettem.*²³⁷

Most a legközelebbi teendőnk, hogy felvegyük a kapcsolatot, a színházakkal, filmmel, rádióval és röpgyűléseken értékeljük ki a közgyűlést, vegyenek részt ezeken a röpgyűléseken a szövetség vezetői, a szövetség tagjai, akik jelen voltak, és akik nem voltak jelen.

Gábor Miklós: A közgyűlés egészében positivummal zárult. Teremtett hibái ellenére egy olyan állapot, amin tovább tudunk dolgozni, sőt azt látom, hogy túlbecsülik a szövetség szerepét, majdnem egy második pártszervezetnek tekintik és majdnem minden bajt a nyakunkba szeretnék sózni, de nem szabad ennek az uszályába kerülnünk. Hangsúlyoznunk és tisztáznunk kell a szövetség feladatait.

Major elvtárs önkritikájához annyit, hogy Major elvtárs kapott egy bírálatot a Párttól, olyan önbírálatot mondott, ami tőle tellett. Az emberekben egy olyan hozzáállást kell teremtenünk Major elvtárral szemben, hogy Major elvtárs további dolgait a munkájától tegyék függővé. A bírálat olyan volt, amit művészi területen senki nem kapott még. Ha olyan hangokat hallunk, hogy a szövetségben még ma is megvan a klikk szellem, úgy azok ellen élesen kell fellépünk és ezt a filmesek felé is mondom, mert azok a filmesek, akik még ma is arra hivatkoznak, hogy a szövetség elhanyagolja őket, azok meg akarnak szabadulni a szövetségtől, azok a saját nem megfelelő művészi vonaluk mellett állnak, takargatnak valamit stb. A szövetség eddigi munkája a közgyűléssel lezárult, de aki ezután sem jön a szövetség felé, ott nevelő munkát kell folytatnunk, de akiknél ez nem segít, akik továbbra is szemben állnak a szövetséggel, ott rossz, helytelen művészi és világnézetről van szó. Illés elvtárs hajlamos arra, hogy a nem megfelelő alapokon álló világnézeti emberek uszályába kerüljön, de azt hiszem, hogy Illés elvtársnak megvan a tekintélye ezek előtt az emberek előtt és Illés elvtársnak sokkal harcosabbnak kellene lenni, harcosabban kellene kiállnia. Ez vonatkozik Fehér elvtársra is. Nem véletlen, hogy a film részéről Ti vagytok az aktív vezetőségében, nekünk követnünk kell Illés elvtárstól, hogy keményebben álljon ki, a szervezési hibákért a felelős[s]ég engem és Szilágyi elvtársnőt terhel. Nem volt helyes az előkészítő munkánál, hogy mindent a magunk kezébe tartottunk, az apró munkákat is, nem készítettük elő eléggé a vezetőségi tagokat sem. Azt szeretném kihangsúlyozni, hogy ami jó volt ebben a közgyűlésben, annak nagyon nagy %-a Szilágyi elvtársnő munkájának köszönhető. Szilágyi elvtársnő közgyűlési felszólalása bennem is olyan hangulatot keltett, mint Horváth elvtársban. Szilágyi elvtársnőnek van egy olyan gondja a munkájában – nem a saját személyét – hanem személyén keresztül, a szövetséget népszerűsítse. Nem helyes az embernek célul tűzni ki maga elé, hogy ő most mindig közvetlen lesz. Sokkal

²³⁷ Kézírással kiegészítve

helyesebb lett volna Szilágyi elvtársnő hozzászólása úgy, hogy egyes pontoknál mikor ismertette az alapszabálmódosítást, elmondja, hogy miért kellett módosítani ezt és ezt a pontot. Ez lett volna a közvetlen módja a javaslat beterjesztésének. Célszerűen, egyszerűen kell beszélni. Én nem kételkedem Szilágyi elvtársnő őszinteségében. Azért kellett erről beszélni, mert nem volt jó visszhangja az emberekben. Az emberek a Te sok munkádat nem látták, ezt viszont hallották. Ezt a következő pártaktíva értekezleten ki is kell hozni. Ebben az én felelősségem az, hogy nem ellenőriztem a felszólalást, de abból, amit Szilágyi elvtársnő nekem elmondott, éreztem helytelenségét. A vezérkar kifejezést mi átvettük az Írószövetségtől, mellőzni fogjuk a jövőben. Az utasítás a nyílt szavazásra igaz, de nekünk meg kellett volna mondani, hogy így nem helyes.

Nem tartom helyesnek, hogy az operisták közül egy elvtársat állandóan meghívjunk az aktíva vezetőségébe, de ha az aktíva vezetősége operai problémákkal foglalkozik, azokra az ülésekre meghívhatunk egy operista elvtársat.

Rákosi és Révai elvtársak beszélgetését a filmesekkel a Párt és a Népművelési Minisztérium fel fogja dolgozni és így fog bizonyára nyilvánosság elé jönni.

A közgyűlés értékelése ilyen formán, ahogyan most hallottuk, nem tartom elegendőnek és kielégítőnek, ezt jobban kell kiértékelnünk.

Illés György: Fel kell, hogy vessem azt, hogy Gábor elvtárs helytelen elvi alapokon indult el, amikor a filmesekről beszélt. A mi filmrendezőinknek általában rossz a viszonya a színészekhez, de ezen keresztül megítélni a rendezőket teljesen helytelen. Gábor elvtárs azt is mondotta, hogy a filmesek rossz világnézeteit én támogatom, uszályukba kerülök. Erre szeretném elmondani, hogy volt alkalmam részt venni egy agit.prop. értekezleten, ahol Révay elvtárs is ott volt és akkor azt mondotta: ezek a filmrendezők állnak rendelkezésünkre és ezeket a filmrendezőket legmesszebbmenően támogatja a Párt, a filmgyár. A filmgyár nap mint nap követ el hibákat, aztán engem tesznek felelőssé itt az elvtársak, a hibákért. Nekünk kell közös platformot teremtenünk.

Simon Zsuzsa: Javasolom, hogy a filmesekkel kapcsolatos problémákat, a régiakat és az újakat újabb aktíva vezetőségin tűzzük ismét napirendre. (Az aktívavezetőség elfogadja.)

Szilágyi Bea: A Konferencia előkészítésében és ezzel kapcsolatos röpgyűlés keretén belül a közgyűlést ismertetni kellene a színházak dolgozói előtt. A közgyűlés előkészítésében azért nem vontunk be több elvtársat, mert az aktíva vezetőség tagjai nem igen vállaltak munkát, a régi vezetőség pedig már teljesen illuzórikus volt, mi nem akartuk egyedül elvégezni ezt a munkát.

Gábor elvtárstól kapott bírálatra annyit szeretnék válaszolni, hogy nem tűztem ki célul magam elé, hogy közvetlen legyek. Minden beszédnek van jó és rossz visszhangja, úgy látszik csak a rossz jutott el hozzátok, hozzám a jó, hogy elvileg helyes volt, azt fenntartom, hogy a módja ahogy elmondtam kifogásolható volt, nyilván az idegességem miatt történt.

Gábor Miklós: Ezután rátérünk a második napirendi pontra:
Új vezetőség beállítása és a holnapi vezetőségi ülés kérdése.

Szilágyi Bea ismerteti a szeptember 14-i első vezetőségi ülés napirendi pontjait:

- Ladányi elvtárs üdvözlő az új vezetőséget, nagy vonalakban értékeli a közgyűlést, majd javaslatot tesz napirendi pontokra.
- Szilágyi Bea ismerteti a szövetség feladatait.

Gábor Miklós: Javasolom, hogy az új vezetőség számára a munkaterv alapjait nagy vonalakban a pártaktíva vezetősége készítse el, aminek alapján a szakosztályok stb. el tud indulni saját munkaterv elkészítésében.

Felelős: Szendrő Ferenc és Illés György elvtársak

Határidő: szeptember 17.

Szendrő Ferenc: Nem lenne helyesebb, ez nem a munka alól való kibújás akar lenni, ha Szilágyi elvtársnő vagy Gábor elvtárs azaz kettőtök közül az egyik benne lenne?

Gábor Miklós: Mi Szilágyi elvtársnővel megcsináljuk javaslatunkat.

Szendrő Ferenc: A vezetőségi tagok megjelenése hogy van előkészítve?

Szilágyi Bea: Mindenkivel át van beszélve.

Simon Zsuzsa: Mi a mi teendők a holnapi vezetőségi ülésen?

Gábor Miklós: Olyan hozzászólások, amik elősegítik, hogy az egész vezetőség érdeklődjön a munka iránt.

Szilágyi Bea: A stúdió vezetőjére javaslat: Both Béla. Elfogadják az elvtársak?

Fehér Imre: Inkább Gáspár Margit.

Horváth Ferenc: Nem, nem érzem a szakmai bizalmat Gáspár iránt.

Simon Zsuzsa: Jó lenne népszerűsíteni a stúdiót és erre Both Béla nem alkalmas. Javasolom Tolnay Klárit és mi adjunk mellé jó aktívákat. Tolnay Klárit szívesen látják a színházakban.

Stúdióbizottság: Tolnay Klári, Both Béla, Egri István.

Simon Zsuzsa elvtársnő vállalja, hogy Tolnay Klárral átbeszéli a kérdést.

Gábor Miklós: *3. napirendi pont:*

melyben Gábor elvtárs ismerteti a konferencia előkészítő vezérkarának névsorát.

Az egész munka vezetője.....Szilágyi Bea

Sajtó.....Gáspár Margit és Gyárfás Miklós

Külföldiekkel kapcsolatos munkákért.....Horváth Ferenc és Szörényi Éva

Agitáció.....Szendrő Ferenc, Illés György és Bán József

Gazdasági, technikai, adminisztráció.....Both Béla és Sivó György és Gábor Miklós

Ezenkívül van a beszámoló előkészítése, ami közvetlenül Szilágyi elvtársnőhöz és hozzám tartozik. Úgy gondolom, hogy ez a vezérkar kezében tudná tartani az egész munkát.

Simon Zsuzsa: Kevésnek tartok ennyi személyt, ezenkívül javasolom Bán József elvtársat az előkészítő bizottságba, kitűnő szervező.

Szilágyi Bea: Nem soroltunk fel mindenkit és különben is ezek mellé az elvtársak mellé rengeteg aktív lesz beállítva.

Gábor Miklós: Javaslom, hogy az aktíva vezetősége a konferenciáig kéthetente üljön össze, konferencia után a szűk vezetőségi ülések előtt, azaz havonta egyszer. (Az aktíva vezetősége elfogadja.)

Jelzet: MNL OL 276. f. 89. cs. 402. őe.

Géppel írt pizkozat, saját kezű aláírás és pecsét nélkül.